

JELEK ÉS CSODÁK AZ ÍTÉLETBEN

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. július 03.

A mai napon a csodák témakört folytatjuk. Az evangélizációs munkák miatt négy hétre előre készülök a tanításokkal. Főleg az evangélizációs munkákban résztvevőknek lesznek nagyon fontosak a következő tanítások megértése, pl. annak, hogy a *kenet* hogyan *tárolódik* el a zsebkezdőkben, ruhadarabokban, többek között erről is szó lesz. Belekerülünk most az Igének az áradatába, ezért olvassuk a...

Márk 16/15 Monda nékik, elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

Parancs tehát, hogy menjetek, hirdessétek a *jó hírt*, a *hit* ugyanis *pozitív* kicsengésű, a hitetlenség pedig negatív. Nekünk nem lenne szabad negatívnak lennünk. Sokan azért maradnak távol, és nem jönnek be a gyülekezetbe, mert vannak a barátaik, a családtagok, rokonok között olyanok, akik már keresztények.

És úgy gondolják, hogy ahhoz, hogy ők bejöjjenek a gyülekezetbe, nekik is *ilyen* kereszténnyé kell válniuk, és azt válaszolják, hogy köszönöm, én *nem akarok ilyen lenni*, mert ezek a *legnegatívabb kicsengésű lelkek* az ismeretségi körükben.

Ellene vannak ennek, és *ellene vannak* annak, ezt nem lehet tenni, és azt *nem lehet tenni*, és nincs soha semmi, amit esetleg meg is lehet tenni, mindig negatívak. A hit ellenben pozitív, és *nem* lenne szabad, hogy *rossz híreket* hirdessünk.

Most éppen az emlékezetembe került az édesanyám, aki azért nem szerette a *felekezetbe* való tartozást, mert amikor kicsi gyermek volt, akkor elvitték és ott éppen a pokolról prédikáltak. De az Evangélium nem arról szól, hogy ti gonosz bűnösök, mind a pokolba kerültök. Ez rossz hír, ez nem örömhír.

A *jó hír* viszont, hogy *Isten nincs ellened*. A jó hír úgy szól, hogy Isten *nem haragszik* rád a bűneid miatt, mert minden bűnödöt Jézusra helyezte, és Jézus megfizette mindezeknek az árát mind. Ez egy teljesen bevégzett, tökéletesen, *teljességgel bevégzett* munka, vagyis nincs semmi, amit már nekünk tennünk kellene.

Egy ingyen *útlevél* állíttatott ki neked a mennybe, a *menny állampolgára* vagy [ha Krisztus a szívedben lakozik]. Amikor Isten Jézust feltámasztotta a halálból, akkor téged is feltámasztott minden bűnödből. És neked csupán annyit kell tenned, hogy *megérted* ezt, *elfogadod* ezt az ingyen kegyelemből való ajándékot, és *Őt követed*. Meg vagy *tisztítva* a vér által, és a Báránynak a könyvébe, az élet könyvébe be van írva a *neved*, örökre *üdvözült* vagy.

Istennek a *természetét* fogadtad be a szellemedbe, Istennek az *örök élete* került a szívedbe, vagyis örök életed van! És a *jövőd* így tekintve, az örökkévalóságban, a *mennyben* van, és ez a *jó hír*. A kérdés úgy szól, hogy mi van akkor, ha valaki ezt nem hiszi?

Akkor jön a *rossz hír*. Ha valaki nem változik meg, és nem hajlandó elvenni a jó hírről ezt a kijelentést, akkor valóban a *pokolban* lesz az örökkévaló helye. De a pokol nem a végleges helye, hanem egy idő után a pokol a *tűznek távába* vettetik, és ott lesz az örök helye.

Mi azonban először a *jó hírrel szolgálunk*, és feltételezzük ilyenkor, hogy mindenkinek lesz *megértő szíve*, és nem kell senkinek a rossz hírt szolgálni. Vannak olyanok, akik kizárólagosan csakis a rossz híreket hirdetik. Még egyszer nézzük a 15-18 versekből Jézus tanítását.

15. És monda nékik: Elmenvén e széles világra, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek.

16. Aki hiszen és megkeresztelkedik, üdvözülni; aki pedig nem hiszen, elkárhozik.

17. Azokat pedig, akik hisznek, ilyen jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek; új nyelveken szólnak.

18. Kígyókat vesznek föl; és ha valami halálost isznak, meg nem árt nékik: betegekre vetik kezeiket, és azok meggyógyulnak.

Hallelúja! Emlékszem, amikor csak épp, hogy még újjászülettem, a bibliaiskolámban Charles Capps volt az egyik tanítóm, és ahogy őt hallgattam, a 19-20-as versekről, itt órák hosszáig tanított.

19. Az Úr azért, miután szólott vala nékik, felvitették a mennybe, és ült az Istennek jobbára.

20. Azok kimenvén, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálván az Igével, megerősíté azt a jelek által, amelyek követik vala. Ámen

Jelek, *csodák* ezek. A Zsidó 2/4-ben szintén írva van, hogy Isten *megerősíti* jelekkel, csodákkal az Ő munkáját, erő megnyilvánulásokkal.

Zsidó 2/4 Velük együtt tett bizonyosságot arról az Isten, jelekkel meg csodákkal, sokféle erő megnyilvánulással, és a Szent Szellem ajándékainak szétosztásával az Ő akarata szerint.

Timótheus II. 3/1 Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be.

5. Akiknél megvan az istenfélelem látszata, de megtagadják annak erejét. És ezeket kerüld.

Írja itt az apostol, hogy lesznek az utolsó időkben olyanok, akiknél az istenfélelem *látszata* megvan, tehát úgy viselkednek, de *megtagadják* annak az *erejét*, és ezeket az embereket *kerüld*.

Nagyon sokan *nem hisznek* a csodákban, *kigúnyolják* a csodákat, minket is, és viccsszámba vesznek bennünket. Ugye az újbort, új tömlőbe kell önteni, és ez jelenti, hogy ezt az új kijelentést, csak az *új ember* [újjászületett hívő] tudja *elfogadni*.

Harminc-negyven évvel ezelőtt, amikor egy fiatal szolgáló elkezdte a szolgálatát, akkor egy új televíziós hálózat kiépítéséről kapott látást. Átadta ezt a látását az akkori híres prédikátorok mindegyikének. Akkor még csak telefonfülkék voltak, kiment az egyik telefonfülkéhez, hogy felhívjon valakit, és két híres prédikátort hallott közben beszélgetni. Arról beszéltek, hogy ha nem tudjuk leállítani őt ebben a tervében, akkor függetlenné kell, hogy váljunk tőle, el kell, hogy szakadjunk tőle.

Ugye tudjuk, hogy az új bort nem lehet beleönteni a régi bortömlőkbe. Az emberek gyakran az összejöveleteinket furcsának tartják, mert gyógyító összejöveleteknek, gyógyításoknak is része van ebben, és nyelveken is szólunk. Hiszünk a Szent Szellem ajándékaiban is. Hiszünk a jelekben és a csodákban, azokban, amelyek a Bibliában meg vannak írva.

Folyamatosan hiszünk benne, és hisszük, hogy a mai napokban is meg kell ezeknek történni. Hogy a csodáknak ebben az időben is meg kell történni. Sokaknak nincs egyetértése ezzel, mivel nem tudják tudományosan bebizonyítani, hogy ezek léteznének, ezért csak képzelgésnek tartják az egészet.

Megint mások, nem tagadják, hogy ezek léteznek, de úgy mondják, hogy sokkal fontosabb részek is vannak a Bibliában, és azokkal kell foglalkozni, azokat kell tanítani. Kérdezik, hogy valóban bent volt-e Jónás a cethal gyomrában? És elkezdik kérdezni mindezeket, és mondják, hogy a tanítások fontosabbak, mint a csodák.

Ilyen esetben az ember elvonja a hitét a csodák, és erők megnyilvánulásaitól, vagyis Isten erejét megtagadják, és így tévelygésekbe, és hibákba esnek. Tehát nem teológiát, és nem metodológiát [a tudományos megismerés módszereit tanító tudományág] tanítunk, hanem ami a Bibliában le van írva és megtörtént, azt tanítjuk. Nem egy szimbólum rendszernek része, ami itt le van írva, az valóban megtörtént.

És vannak, akik gúnyolnak minket különböző telefonbeszélgetésekben, a Facebookon lehet olvasni, hogy gúnyolódnak az emberek. Ugye, hogy Isten teremtette a világot x nap alatt, mindenki tudja, hogy milliárd években volt ennek a menete.

Ki az a mindenki kérdezem? És ők hogyan tudják, hogy hogyan volt? Az evolúció, az egy elmélet, egy olyan teória, amely téves. Mít értek ez alatt? Az evolúció elmélete szerint, egy fajból kifejlődhet, egy másik teljesen különböző faj az idők során. Az én professzorom úgy vallotta, hogy ez soha nem történt meg, és nem is fog soha. Tehát akkor már elmélet sem lehet.

Antropológusokkal, és különböző doktorátusokkal rendelkező zsenikkel volt egy hitharca és egy beszélgetése egyszer Izraelben, emlékszem erre. Ő egyébként a filozófia doktora volt, de ő többet tudott ezekről, mint azok.

Isten minket, egy döbbenetes, alkalmazkodó képességgel teremtett meg. De egy halból soha nem lesz madár, és egy tojásból soha nem lesz ember, mert nincs benne szellem. Nem is lesz soha.

Az I. Korinthus 10-ben lehet olvasni, hogy Isten mindent a saját rendje szerint teremtett meg. Mivel az Ő neme szerint teremtette meg a fajokat, ezért soha nem lesz az egyikből egy másik faj. Vagyis ez csak egyfajta hiedelem.

Azt is hiszik tévesen sokan, hogy a kozmosz, a világegyetem, csak úgy magától lett. Tehát szerintük úgy jöttünk elő, hogy a sárból először lett az állatkert, és azután az állatkertből lett az ember. És egy napon olyan kedvünk támadt, hogy most már nem kellene a madártollaink, és leejtettük azokat és helyette felöltöttük a lábainkat.

Tehát ez egy téves, *nem bizonyított* elmélet. Ők úgy hiszik, hogy ez történt. A Római levélben tanítja az I. fejezetben az Ige, hogy Istent a természetből az Ő teremtett dolgai által, tökéletességgel és teljességgel *meg lehet ismerni*.

Nézz fel az égre és lásd a csillagokat. Szerinted ez mind csak úgy magától lett? Aki ezt így hiszi, valójában nem hisz Istenben. Mert úgy döntöttek a szívükben, hogy ők másként fognak hinni. Mindez a *tökéletesség* a semmiből lett volna?

Az ősrobbanás elméletében hisznek, hogy mindez nagy hirtelenséggel előjött. Az ő elméletük szerint az is megtörténhet, hogy egy szeméttelapat felrobbantunk, ahol autóröncsok vannak, és a robbanás után egy gyönyörű Rolls-Roys autó áll elő. Ennyi a valószínűsége az ő elméletüknek. A szeméttelapat akárhányszor felrobbanthatod, és nevezheted akármilyen ősrobbanásnak, csak egy következő szeméttelapat lesz belőle.

Én hiszek a *Szellemekek Atyjában*, Jézus szellemének Atyjában, és én hiszem, hogy Ő mindig is a *csodatévő Isten* lesz. A csodáknak köze van *Isten erejének bemutatásához!* És az *igazi evangelizációban* ennek helyt kell adni, ott kell, hogy legyen.

A *legdöbbenetesebb* csoda, Jézus Krisztusunk *feltámadása* volt. Mert Ő halott volt, és az Atya dicsősége által támasztatott fel a halálból, mert az Atya dicsősége beárnyékozta az Ő halott testét, és hozta elő Őt, a halálból.

Egy napon a mi testünk is ilyen feltámadt, *megdicsőült új test* lesz, és akkor lesz képes az *újjászületett szellemünkkel* lépést tartani ez a megdicsőült test. Nem tudom pontosan, hogy mi lesz ez, de azt tudom, hogy amikor ez eljön, akkor az, *kibeszélhetetlen öröm* lesz, és *megdicsőült dicsőség*.

Mert ha Isten megteremtette a mennyet és a földet, akkor meg tud olyan dolgokat is cselekedni, ami a mi legvadabb elképzelésünkbe sem fér bele. A kérdés úgy merül fel, hogy hajlandó vagy-e olyan dolgokat is *elfogadni*, és *elhinni az Ige alapján*, amit a megértéssel nem tudsz felfogni?

Sokan vannak, akik nem képesek erre. De ugye az nem zavarja őket, amikor odamennek a kapcsolóhoz, és felkapcsolják a világítást, az elektromosság tanról nincs semmi elképzelésük sem. Inkább az *ördögnek az erejét* ismerik el, hogy az milyen csodálatos dolgokra képes. És azt mondják, hogy ez a *nyelvek imája* is az ördög munkája, ez a *gyógyulás* is az ördög munkája. Mondják, hogy ne menj oda, ahol a Jézus nevében imádkoznak érted.

Valóban az ördög gyógyítaná Isten népét? Én nagyon jól érzem magam akkor, ha az Úr *Jézus munkáit* végezhetem. Sőt a Bibliában azt mondja Jézus, hogy a *tolvaj* [ördög] nem egyébért jön, hanem hogy öljön, lopjon, és pusztítson, Én [*Jézus*] azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek. Hallelúja.

Vagyis *Jézus a gyógyító*, a gyógyulás pedig *jó* dolog, és a gyógyulás *ingyen* van. Hiszed-e, hogy Jézus *feltámadt* a halálból, és ma is *él*? Az Atya *jobbára* magasztaltatott fel.

Olvassuk ezt az Apostolok Cselekedeteiben, hogy felemeltetett a magasságba, felvitetett az Atya jobbáéhoz. Az Ő felemeltetése után pedig tíz napra *eljött a Szent Szellem*, és úgy látogatta meg a Felsőházat, hogy mindannyian *nyelveken* szóltak, és a falak beleremegtek, ez már magában egy csoda volt, tüzes nyelvek szálltak le rájuk. Egy sebesen zúgó szélnek zendülése töltötte el a házat. Ezt *megtapasztalhatjuk* a mi összejóveteleinken is.

Nagyon kevesen tapasztalják ezt, amikor a *Szent Szellem keresztség* indul, akkor van, hogy a szél a semmiből felgerjed, egy szempillantásban és a fának minden levelét megrázza a szél. *Természetfeletti* jelenség.

Tehát minden, ami természetfeletti, az *furcsa* és idegen első helyen a *test számára*, de ne aggódj emiatt, mert az *Úr végzi* ezeket, tehát nincs mitől félni benne. Az Ő ereje *megnyilvánul* mindazok számára, akik *hisznek benne*.

A *világban* élő emberek próbálják kivizsgálni, megmagyarázni, hogy hogyan történt, de nem fogják megérteni, mert a *fizikális* úton próbálják megérteni. A hitetlenekkel semmi nem fog történni.

Kiket követnek ezek a jelek? Azokat, akik *hisznek* [az újjászületett hívőket]. Nem jelentjük azt ki, hogy a természetfeletti éhezünk, ugyanis nem minden természetfeletti van Istentől. *Istent éhezünk*, és Istennek a *természetfelettijét* szeretnénk látni köreinkben. És amikor megcselekszi ezeket a csodákat, akkor *nem szabad megdöbbeni*. Ő meg is *cselekszi* ezeket a csodákat.

Az Apostolok Cselekedetei természetfeletti *cselekvések sora*, és mindezt *Isten cselekedte*. Istennek a Szelleme volt mind végig, aki *vezette* őket, hogy menjenek ide, vagy menjenek oda, vagy ne menjenek oda. Istennek a Szelleme *valóságos* volt az akkor élők számára.

Az ember, amikor megkeresztelkedik a Szent Szellemmel, akkor van egy első, egy *kezdeti beteljesedés* a Szent Szellemben, később azonban újabb és *újabb beteljesedések* kell, hogy azt kövessék.

Ma telve vagy-e Szent Szellemmel? Isten Szellem. Csak azt hiszed-e, amit itt a természetes, fizikai világban a saját szemeiddel láatsz? Sokan vannak, akik úgy hiszik, hogy ha az ember egyszer *meghal*, akkor annyi volt az élete, és tovább *nem létezik*. Vagy hisszük a Bibliát, hogy Isten Szellem, te is szellem vagy, van lelked, és testben élsz.

Ha az ember meghal, akkor a *szelleme kilép* a testből, hiszen a szellem az, *örökéletű* lény. Addig, amíg a testben élünk, képesek vagyunk *érezkelni*, tudatában lenni a szellemi dolgoknak, történéseknek. Jézus is, amíg a testében élt, foglalkozott szellemi dolgokkal, ugyanígy Péter is, Pál és a többiek is ezt tették.

Akarunk-e *testi életet* élni, és csak az érzékszervek birodalmában és az érvelések világában élni, hogy amit el tudunk fogadni azt hisszük, vagy akarunk-e *szellemi emberekké* lenni? Tudatában vagyunk Isten létének, aki egy *Szellem*, és mi pedig az emberi *szellemek* vagyunk.

Nem arról beszélek, hogy valaki állandóan látomásokat lászon, de léteznek a Szellemben az *ajándékai*, megnyilvánulásai, amikor *belátást kaphatunk* a szellemi birodalomba. Ezek

természetfeletti, és nem a természeti síkon zajlanak. Olyan furcsának tartom azt, hogy pont azok *próbálják elmagyarázni*, hogy miként van ez, akik *nem hisznek* a természetfeletti.

Az idősebbik fiam pl. elkezdett érdeklődni a szellemi dolgok iránt, és olyan körökbe ment el, ahol semmit nem tudnak Isten Szent Szelleméről, vagy az igazi szellemi birodalomról. Azt mondják pl., hogy a gyógyítások ajándékai, az az orvostudomány. Az orvosokat adta nekünk Isten, de a *gyógyítások ajándékain* a Bibliában Isten nem az orvosokat érti.

Mivel nincsenek tudatában a természetfeletti, és nem hisznek benne, ezért a természetfeletti megpróbálják *degradálni* [leminősíteni] a természeti sík dolgaira. Mi hiszünk a *természetfeletti*, járatosak vagyunk benne, és nem tagadjuk, hogy *az létezik*. Nem félünk tőle, mert tudjuk, hogy a Nagyobb lakik bennünk, mert nagyobb Ő, aki bennünk van, mint az, aki a világban van.

Addig, soha nem leszünk képesek ebben a *győzelemben járni*, amíg nem éljük a *szellemi életet*. Ez nem azt jelenti, hogy különböző furcsa, és vad dolgokba kell belekapni. Azok a szellemi emberek, akiket én *szellemi óriásoknak* tartok, azok mind a *földön járnak*. Elsőre nem tudnád megmondani róluk, hogy mennyire szellemi emberek.

Megint mások a *fantázia* birodalmában élnek, de *az nem a szellemi birodalom*. És a *hústesti elméjükkel* formálják meg ezeket a szellemi dolgokat, aminek semmi köze az igazi birodalomhoz. Van egy *igazi birodalom*, és nagyon kevesen tudnak róla.

Te is lehetsz egy közülük, és akkor nem kell tettetned, vagy színlelned, hogy járatos vagy a szellemi birodalomban. Ez a birodalom valóban *valóságos* és nem kell, hogy helyette tettetésekből, színlelésekből legyél.

Ha az ember a tudás szavából kap valamit, akkor azt tudja, és nem csak kapizsgálja, nem kell, hogy képzelgesse azt, az valóságos dolog. A *hitünk* pedig *hallásból* származik. Amikor elidőzünk ezeken a jeleken és csodákon, Isten *Igéjéből* vagyunk képesek ezt a *hit* mennyiséget *elvenni*, amikor a csodákon időzünk, és meditálunk, az *bekerül a szellemünkbe*, és így lesz *hitünk a csodákban*.

És ha ezt tesszük, akkor leszünk képesek arra, hogy a szellemünk által a jeleknek és a csodáknak egy következő síkjára *fellépjünk* a szellemi birodalomban. Nem természeti, és nem mentális síkon történnek ezek. *Tudatában* kell lenni ennek a szellemi birodalomnak, sajnos a legtöbb ember nincs tudatában.

Ez a tanítás talán a harmadik most, ami a csodákkal kapcsolatban elemzi a Bibliát. Megnézünk egy olyan történetet, ahol Isten egy *csodát* tett, egy jelet adott, amiben az Ő *ítélete* volt jelen.

Apostolok Cselekedetei 5/1 Egy ember azonban, név szerint Ananiás, Safirával, az ő feleségével, eladá birtokát.

2. És félretett az árából, feleségének is tudtával, és valami részét elvívén, az apostoloknak lábai elé letette.

Vagyis egy részét *visszatartották*. Milyen elképzelés volt ez? Helytelen.

3. Monda pedig Péter: Ananiás, miért foglalta el a sátán a te szívedet, hogy megcsald a Szent Szellemet, és a mezőnek árából félre tégy.

4. Nemde megmaradva néked maradt volna meg, és eladva a te hatalmadban volt? Miért, hogy ezt a dolgot cselekedted szívedben? Nem embereknek hazudtál, hanem Istennek.

Senki nem mondta nekik, hogy adják el a földjüket, megtarthatták volna az egészet, megtarthatták volna egy részét, vagy a felét, nem mondta meg nekik senki, hogy mit tegyenek. Tehát amikor az ember a szellemi birodalomban cselekszik, működik, akkor senki *nem diktálhatja* neki, hogy mit tegyen.

Én hallottam olyan gyülekezetekről, ahol különböző bizottságokat alakítanak ki arra, hogy látogassák a hívőket és megmondják a családban, mivel mit kell tenni, és milyen tizedet kell fizetni. Be kell mutatni a nyugdíjszelvényt, és a fizetési szalagot, hogy annak pontosan mennyi a tizede.

Pl. Romániában is találkoztam ilyennel. Sajnálatos módon, a mi alkalmunkon született újjá az illető évekkel ezelőtt, azután rossz gyülekezetekbe kezdett járni, ahol a legalizációból ide jutott a dolog. Hol az adomány? Ezzel kezdik.

Ha nem a szívből jön az, és nem a *hajlandó szívből* jön, akkor az, *nem elfogadható* az Úrnak, hogy adtál. És az Írásokban soha ennek a mintájával nem lehet találkozni, hogy így kellene adakozni. Vagyis ez nincs a Bibliában.

A tény úgy áll, hogy nekünk ma a *Szent Szellem* van a szívünkben, aki *vezet* minket, és nem szabadna neked sem megmondani a másoknak, hogy neki mit kellene tenni helyetted.

Az illető nem az Urat követi. Ha nem követi, akkor az közte és az Úr között van, hagyd őt békén. Az illető ugyanis *lecsúszik* Istennek a *legjobb áldásairól*. Az Úr maga a jó pásztor, és az Úr nem a jó cowboy. Mit értesz ez alatt? A cowboy az ökörcsordát *hajtja*, a pásztor pedig a juhokat *terelgeti*. A juhokat nem kell hajtani, óriási különbség a kettő.

Péter azt mondta itt, hogy miután eladtad, utána is a te hatalmadban állt, hogy mit teszel azzal. *A te hatalmadban állt az, az összeg, hogy mit teszel vele, miért tetted ezt a szívedben, mert nem embernek hazudtál, hanem Istennek.*

A *legördögibb* cselekedet, amit ember tehet, ha *hazudik*. És ez szomorú dolog, és *nem fogadható el* a hazugság. Legtöbben tudják, hogy az nem jó, és nem helyes dolog. Mindannyian hazudtunk valamikor az életben. Azért, mert a múltban tetted, nem jelenti azt, hogy a jövőben is teheted.

Tudsz-e úgy tekinteni a hazugságra, mint ahogy Isten tekint rá? Ő gyűlöli azt. Mindenféle megtévesztést, és hazugságot *gyűlöl*. Ismerjük a történetnek a másik részét, hogy nagy hirtelen jött az *ítélet* ezért. Egy újszövetségi gyülekezeti történet. Ananiás ott esett össze holtan, a felesége pedig később.

Miért olyan *gyorsasággal* jött az ítélet, és miért volt olyan *súlyos*? Az emberek sok ostobaságot elkövetnek, és ebben a korai időszakban, a hívők a *vagyonukkal* Istent *tisztelték* meg, és óriási *áldozatokat* hoztak. Voltak, akik a házaikat, egész vagyonukat eladták, és

beadták a közösbbe az árát az Evangélium hirdetésére, és ez egy tiszta és szent áldozat volt az Úrnak.

És ezek ketten pedig ezt *kigúnyolták*, úgy tettek, *mintha* ők is az Úrnak áldoznák, de annyira *szerették a pénzt* és az *anyagikat*, hogy *nem tudtak megválni* tőle és *hazudtak*. Jézus az *igazság*, Isten Igéje az igazság! És Isten gyűlöli a hazugságot, a hazugság teljes *megtévesztés*. Én pedig megtagadom, hogy részese legyek ilyenek.

Mi hisszük a *csodákat* a gyógyulások és a megszabadulások területén is. De Isten csodákat hoz elő, amikor *ítéleteket* hoz elő, akkor is. És emlékeztetlek arra, hogy ez az Újszövetségben történt. Igenis vannak erők, csodák, jelek, erő megnyilvánulások Isten ítéleteinél is.

Emlékszel-e Egyiptom ítéleteire? Nézzük meg ezt a 105-ös Zsoltár 26-27 verseiben. Lehet, hogy a következő gondolat nem lesz a tetszésedre, de akkor is így tanítja a Biblia, hogy az *ítélet* az Isten *házán belül* kezdődik, és azután ítéli meg Isten a *világot*, az elveszetteket.

Zsoltárok 105/26 Elküldte Mózes, az Ő szolgáját és Áront, akit választott.

27. Elvégezik azok közt az Ő jeleit, és a csodákat a Khám földjén.

Megmutatta az Ő jeleit és csodáit, mondja itt az Írás, nézzük a ...

28. Sötétséget bocsátott és elsötétítette azt, és azok nem engedetlenkedtek az O rendeleteinek.

Sötétséget bocsátott rájuk.

29. Vizeiket vérré változtatta, és megölte az ő halaikat.

A vizeket vérré változtatta Isten, és a halak mind kipusztultak.

30. Földjük békáktól hemzsegett, még a királyuk termeiben is.

Békák jöttek. Mózes bement a fáraóhoz, és megkérdezte, hogy mikor akarod, hogy eltávozzon ez a csapás a békákkal? Holnaptól, mondta az [félvállról, ráérősen]. Gondold meg, hogy ki az, aki még egy éjszakát akar tölteni a békák között az ágyban?

31. Szólt, és támadának legyenek és szúnyogok minden ő határukon.

32. Adott nekik eső gyanánt jégesőt, és lángoló tüzet a földjükre.

Nézzétek: legyenek, szúnyogok, jégeső, lángoló tűz. Most már annyi jelet cselekedett Isten, hogy van a földjükön, aki hisz. És ezért az állataikat bemenekítették a csapás elől, hogy ne pusztuljanak el.

33. És elvevé szőlőjüket és fügefájukat, és széttördelé határukban élő fáit.

34. Szólt és támad a sáska, és megszámlálhatatlan cserebogár.

35. És megemészte minden növényt az ő földjükön, és az ő szántóföldjüknek gyümölcsét megemészte.

36. És megöle minden elsőszülöttet földjükön, minden erejüknek zsengejét.

Ezek még az első szülötteknek a megölése is az *ítéletnek* a jelei, és csodái voltak. Tehát Isten, amikor jeleket, csodákat, és erő megnyilvánulásokat tesz, akkor azt nem csak a *gyógyulások* körében teszi meg, hanem az *ítéletek* között is megteszi.

Egy *hatalmas erejű* Istenünk van, egy félelmetes Isten, aki az egész *földnek a bírója*. Az Ő erejének, a *képességének a mértékét*, a mi emberi felfogó képességünk képtelen megérteni. Képzeljük el, hogy milyen képességei vannak Istennek, hogy naprendszereket, világegyetemeket teremt?

Egyiptomnak nagyon sok istene volt, és a nép ezeket az isteneket imádta. Isten minden egyes *hamis istenük* felett megmutatta az Ő Istenségét. A *varázslók* is előjöttek az ő tudományukkal, és egy *bizonyos szintig* képesek voltak követni Mózes jeleit, de egy idő után belátták, hogy ezeket a csodákat már nem vagyunk képesek megcselekedni.

Magyarországon süt a nap, és Romániában pedig teljes a sötétség. A Gósen földjén, ahol a zsidók voltak világosság volt, Egyiptom földjén pedig teljes sötétség volt. Ez is megtörtént. És Gósen földjén a békák sem voltak jelen.

A 91-es Zsoltár *védelmét* naponta imádkozzuk, és azért tudjuk, hogy nekünk teljes védelmünk van a Felségesnek oltalma alatt, lehet akár még vegyi fegyvernek a támadása, vagy járványok is. Isten erejébe, *falakba ütköznek* ezek a pusztító fegyverek, amikor a te házadhoz érnek. A te házadtól el kell, hogy *távozzanak*, nem jöhetnek be, és nem pusztíthatnak.

37. És kihozta őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt egy beteg sem.

Ez egy nagyon *jó csoda*. Hiszen a népről tudjuk, hogy *rabszolga* sorban sínylődött, és dolgoztatták őket éjjel, és nappal. Szegénységben volta. Mégis, amikor kijöttek ebből a rabszolga sorból, *egy beteg sem* volt köztük.

Ebből arra lehet következtetni, hogy a csodák során, amikor Isten *kihozta* őket, akkor meg is *gyógyította* őket, mert előtte egy rabszolga sorban élő, *lenyűzött és éhező* nép volt, akik tele voltak betegségekkel és szegénységgel.

De Isten hozta ki őket, és *meggyógyította* a testeiket is, sőt még *pénzt* is tett a zsebükbe. Meggyógyította őket és *ellátta* őket anyagiakkal, hogy készen legyenek az útra. A betegség ugyanis egy *kötés*. Mindegy, hogy mi az *elhívásod*, ha a betegséged béklyóiban vagy, akkor nem tudsz elmenni és azt ellátni.

Ha egészséges vagy, de anyagilag teljesen tönkrementél, akkor akárhová szeretnél elmenni az Evangéliumot hirdetni, a város széléig sem tudsz eljutni. A zsidó nép meggyógyult, egészséges volt, és *teljes ellátást* kapott Istentől. Mindez *természetfeletti* volt, és az Úr cselekedte ezt velük. Meggyógyította őket, és anyagiakkal is *megáldotta* őket. Még nincs vége az Ő csodáinak.

39. Felhőt terjesztett ki, hogy befedezze őket, és tüzet, hogy világítson éjjel.

Az evangélizációs alkalmainkra is elfogadjuk azt a felhőt, amely a naptól megvéd minket, de azért eső nem esik belőle.

40. Könyörgésükre fürjeket hozza, és mennyei kenyérrel elégítette meg őket.

41. Megnyitotta a kősziklát és víz zúdula ki, folyóként futott a sivatagon.

Fürjeket hozott nekik, és amikor a kősziklát megnyitotta, akkor kizúdult a víz. Folyók zúdultak ki belőle. Én hiszek a *csodákban*. Ezek jelek és csodák voltak, és az Ő népének javára cselekedte meg őket Isten.

Az ítéletek nem az Ő népét sújtották. Az *ítéletek* az Ő népének az *ellenségeit* sújtották. Az ítéletek a pusztító keze által mindazokra szálltak, akik nem tartoztak Istenhez, *Isten háza népét elkerülték*.

Az ellenség ugyan próbált Isten népének is ártani. Pál apostol, amit mondott erről, elmondom. Pál apostol két évig könnyhullatások közt sírt, hogy *farkasok kint és bent* pedig a *meztélvesztők*. Figyelmeztette őket erről.

Amikor előre nyomulunk, az ördög próbál bejönni, és támadásokkal legyengíteni a csapatot, a *viszálykodással*. Próbál téged megközelíteni, ahol csak tud, próbál a résen bejönni. Visszatérünk az Apostolok cselekedetei 5 fejezetére.

Apostolok cselekedetei 5/8 Monda pedig néki Péter: Mondd meg nékem, vajon ennyiért adtátok-e el a földet? Ő pedig monda: Igen, ennyiért.

9. Péter pedig monda néki: Miért, hogy megegyeztetek, hogy az Úrnak Szellemét megkísértsétek? Ímé, a küszöbön vannak azoknak lábaik, akik eltemették férjedet, és kivisznek téged is.

10. És azonnal összerogyott lábainál, és meghala; bemenvén pedig az ifjak, halva találták őt, és kivivén eltemették férje mellé.

11. És támada nagy félelem az egész gyülekezetben és mindazokban, akik ezeket hallják vala.

Ezek után, amik itt történtek, az emberek már nem voltak annyira buzgók, hogy a saját ostobaságaikat hangoztassák. Sem a Facebookra, sem máshova nem merészkedtek fel.

Tehát a tisztelet és az Isten rettentése volt az ellenségeiken, de először ehhez az kellett, hogy Isten ítélete *Isten házában* legyen, vagyis ez rajtam és rajtad. Szeretnénk-e, hogy Isten keze úgy legyen felettünk, mint ahogy azt az Apostolok cselekedeteiben olvashatjuk? Ugye, hogy nincs sok kiáltás ilyenkor. Ki az, aki úgy szeretne meghalni, hogy azért halna meg, hogy Istent *gúnyolja*, és Isten *ellen* kiáltozik?

Amikor *Isten házára* száll az ítélet, akkor az Istennek *jogot ad* arra, hogy a *világban* a legfelsőbb szintekig eljusson az ítélő keze és őket is megítélje. A nemzetek kormányzását is illeti ilyenkor az ítélet. Egy éve már, hogy imádkozom ezen.

5/5 Hallván pedig Ananiás e szavakat, lerogyott és meghala; és mindenekben nagy félelem támadta, kik ezeket hallják vala.

Ugye ez Istennek egyfajta *tiszteletet* biztosít. Az emberek általában a saját dolgaikat, és a saját dicsőségüket keresik. De ami ebből kijött, hogy többé *nem gúnyolták* a tanítványokat, hanem egy tisztelet övezte őket körbe.

Ma ebben van a legnagyobb *hiány*, Isten tiszteletében. Nekünk *tisztelnünk* kell Istent, és ezeket helyre kell, hogy állítsa Isten a köreinkben. Vagyis sem viccelődések, sem tiszteletlenség, *nem illetheti Őt*.

Az embereknek fel kell azt fedezni, hogy Isten *valóságos*. Ha ezzel te szeretnél foglalkozni, akkor figyelned kell a *szádat*. Szent *félelem* szállt mindazokra, akik a gyülekezeten *kívül* valók voltak, Isten tisztelete szállt rájuk. És azt hiszem, hogy ez nekünk is megadatik a kívül valók vonatkozásában, akik a gyülekezeteink, a pásztoraink, és a hívők külső köreit illetik. Mert nagyon sok volt már abból, hogy gyűlölettel, hazugságokkal illeték az Úr munkáit, és az Úr szentjeit.

Amikor a feleség lépett be a tanítványok elé, benne sem volt meg ez az istenfélelem. Mit gondoltok miért nem volt benne ez a félelem? Azért, mert ő sem hitte, hogy Isten annyira valóságos lenne. Úgy gondolta, hogy senki nem fogja azt megtudni.

Az emberek általában úgy élik az életüket, úgy gondolják, hogy Isten úgy sem vesz róla tudomást. Isten nem látja, nem hallja, Isten nem olyan valóságos. Tehát a legnagyobb hibát azért követte el, mert úgy gondolta, hogy Isten *nem valóságos*, és úgysem fogja azt megtudni. És ezért mert *hazudni*, és történetet kerekíteni. Hibát követett el, és *túl késő* volt, hogy kiigazítsa magát, és megtudta, hogy Isten milyen valóságos.

Apostolok cselekedetei 5/11. És támadta nagy félelem az egész gyülekezetben, és mindazokban, akik ezeket hallják vala.

12. Az apostolok kezei által pedig sok jel és csoda lett a nép között; és egy akarattal mindnyájan a Salamon tornácában valának.

13. Egyebek közül pedig, senki sem mert közéjük elegyedni: hanem a nép magasztalá őket;

Nem mert közéjük bemenni a nép. A *hitetlenek* és a *megettévesztők* nem jöttek be közéjük, hogy gyülekezesdít játszanak, még akkor sem, ha azt akartak volna játszani. Vagy *bent* van Isten a gyülekezetben, vagy *nincs*. És ha bent van, akkor *tiszteletet* kell neki adni.

Szeretnéd ezt te is látni a szemeiddel? Mi ugyanannak a Gyülekezetnek vagyunk a része. Ugyanazt az *Evangéliumot* hirdetjük, és ugyanaz a *Jézus neve* nekünk is. És Isten ítélete először Isten házán kezdődik, Isten házán van, és meg is történt.

Péter I. 4/17 Mert itt az ideje, hogy elkezdődjék az ítélet az Istennek házán: ha pedig először rajtunk kezdődik, mi lesz a vége azoknak, akik nem engedelmeskednek az Isten Evangéliumának?

Miután a *Gyülekezeten* megtörténtek Istennek ezek az ítéletei és mi túljutottunk ezeken, akkor kezdődnek el az ítéletek az Isten gyülekezetén *kívül* valóknál. Sok jel és csoda lesz köztük. Isten olyan légtérben tud jól *mozdulni*, ahol neki hódolat, *tisztelet*, és istenfélelem adatik. És ahol *egység* van!

Ha úgy jársz a gyülekezetbe, mintha egy *moziba* mennél, vagy egy koncertre, akkor *nem* lesz Istennek olyan mozdulása jelen, mint amit különben megcselekedne. Tehát Istennek a *Szent Szellemével járni*, az nem egy rettegéses félelmet kellene, hogy jelentsen nekünk, mert nekünk Ő a *védelmeszőnyeg* és az oltalmazónk.

És Istennek egyébként sem tudnánk hazudni, hiszen Ő mindent tud, *belénk lát* teljesen. Én úgy járok Istennel együtt, hogy én tudom, hogy Ő az én oltalmazóm, védelmeszőnyegem, Ő az én *védelmem*. És most pedig Istennek az ellenségei, a mi *ellenségeink*, akik minket bántalmazni akarnak, és elpusztítani, kellene, hogy igen nagyon *féljenek*.

Mert képesek vagyunk abban hinni, hogy az Ő ereje ilyen irányban is megjelenik, és megnyilvánul. Igen, mert látjuk ezt az Apostolok Csel. 12 fejezetében. Fogunk még mosolyogni ma, meglátjátok.

A reptéren jártam a múltkoriban, és találkoztam ott egy baptistával. Arról beszélt, hogy milyen bűnösök a magyarok. Harminc percig hallgattam, és azt mondtam erre, hogy tudod, én hiszek a *megbocsátásban*. Erre teljesen lefagyott, harminc percig feleslegesen járatta a száját. Hogyan lehet valaki ennyire negatív? Jó harminc perc után azt mondta, hogy igen én is, de..! És folytatta. Tehát:

Apostolok cselekedete 12/1 Abban az időben pedig Heródes király elkezdte kegyetlenkedni némelyekkel, a gyülekezetből valók közül.

2. Megöleté pedig Jakabot, Jánosnak testvérét, fegyverrel.

Ha úgy gondold, hogy nálunk van *megkülönböztetés* a vallás terén, gondold el, hogy akkor milyen rossz lehetett, hívták a gyülekezet fejét, és a fejét vették. És amikor látszott, hogy ez mennyire tetszésére van a szenteknek, akkor a következő Péter lett volna, őt is behívták. Nézzük meg mi történt?

5. Péter azért őrizteték a fogságban; a gyülekezet pedig szüntelen imádkozik vala az Istenhez érte.

A gyülekezet pedig *szüntelenül imádkozott*. Tudod ki imádkozott itt? Ezek azok a hívők, akik *Jézusnak szemtanúi* voltak a feltámadásánál, akik a Felső házban *várták a Szent Szellemet*. Igazi hívők voltak, akik hittek Isten *erejében*, látták Isten erejét. Nem gyenge imádságokat imádkoznak ők.

Nem úgy imádkoznak, hogy – Isten, ha a te akaratod, majd akkor... És nem azon tanakodtak, hogy milyen dalokat fognak majd énekelni Péter temetésén. Milyen dalokat szeretne majd Péter a temetésén hallani? Péter még nem halott. Tehát Péter egy jó ember volt.

Nem fogjuk látni a jeleket és a csodákat, ha állandóan *negatívak* vagyunk. Az egyik legfontosabb vezetőjükért imádkoztak, és úgy imádkoztak, hogy kivetették a hitüket, hogy valamilyen formában Isten ereje megnyilvánul csodákban, és *kiszabadítja* a szolgáját. És meg

is kapták. Mert Isten egy angyalt küldött a tömlöcbe, és az angyalok körülöttünk is itt vannak. És ha van angyalod, már pedig van, az veled utazik, és nem is egy, több.

7. És ímé az Úrnak angyala eljöve, és világosság fénylék a tömlöcben: és meglökvén Péter oldalát, felkölté őt, mondván: Kelj föl hamar! És leesének a láncok kezeiről.

Meglökte Pétert, vagyis Péter *nem aggodalmaskodott*, hogy mi lesz vele holnap, mélyen aludt, és az angyal mondta, hogy kelj fel gyorsan. És erre a szóra leestek róla a láncok. Nem kellett a láncoknak a kulcsa, nem kellett lefűrészelni a láncokat. Hogy estek le a láncok? Istennek *csodatévő erői* által.

A természeti, fizikai síkon a láncok nem esnek csak úgy le az ember kezéről. Ezek után lehetséges-e, hogy másféle láncok is leessenek, a *kötések láncai*, alkoholizmus láncai, a hazugság láncai. Ezek a láncok, amelyek *lehúznak* minket, egyszerűen leesnek. Nem kell kulcs hozzá. Ésaías 10/27-ben mondja, hogy Isten *kenete* által *semmisül* meg az iga.

Apostolok cselekedetei 12/8. És monda néki az angyal: Övezd fel magadat, és kösd fel saruidat. És úgy cselekedék. És monda néki: Vedd magadra felsőruhádát, és kövess engem.

Vedd fel a sarudat, vedd fel a ruháidat, és kövess engem.

9. És kimenvén, követé őt; és nem tudta, hogy valóság az, ami történik az angyal által, hanem azt hitte, hogy látást lát.

Követi ugyan az angyalt, de úgy hiszi, hogy csak egy látomás az egész.

10. Mikor pedig általmentek az első őrsön és a másodikon, jutának a vaskapuhoz, mely a városba visz; mely magától megnyílék előttük: és kimenvén, egy utcán előremenének; és azonnal eltávozék az angyal tőle.

A vaskapu *magától kinyílt*, leestek a láncok. Hiszed-e? Mi történt azzal a rákkal? Mi történt azzal a daganattal? *Leesett* rólad, eltűnt! Ez történik minden alkalommal, minden alkalommal vannak bizonyosságok.

Péter úgy gondolta, hogy továbbra is követi az angyalt, de az angyal eltűnt előle. Olvassuk továbbá ott, hogy elment a házhoz, ahol imádkoztak érte, és kopogott az ajtón. Kimegy a Rhodé nevű szolgáló leányka, és *elcsodálkozott*, hogy őt látta, mert akiért eddig imádkoztak, ott van a szeme előtt.

Annyira csodálkozott, hogy nem nyitotta ki az ajtót, hanem beszaladt vissza az övéihez, és a bent lévők pedig nem akarták hinni, hogy az Péter, mondták, hogy biztos az angyala. Péter pedig továbbra is zörget, mert szeretné, ha beengednék. És olvassuk a 16-os versben, hogy amikor meglátták őt, akkor *elálmétkodtak*. Mert tudták, hogy a belső tömlöcbe van elzárva, leláncolva, a *legbiztonságosabb* előírások szerint.

Hogy lehet az, hogy onnan csak úgy kísétált? Azok a dolgok, amelyek téged rabságban tartanak, képes arra Isten, hogy csak úgy leessenek rólad? 18-19. versben olvassuk, hogy amikor megvirradt, akkor nem csekély volt a háborúság a vitézek között, hogy Péter eltűnt, és számonkérés volt. A 20-23. versekben pedig egy újabb csoda történik.

20. Heródes pedig ellenséges indulattal volt a tírusziak és szidóniak iránt; de azok egyakarattal eljövének őhöz, és Blástust, a király kamarását megnyervén, békességet kérének, mivelhogy az ő tartományuk a királyéból élelmeztetik vala.

21. Egy kitűzött napon pedig Heródes királyi ruhájába felöltözve és székébe ülve nyilvánosan szóla hozzájuk.

22. A nép pedig felkiálta: Isten szava ez és nem emberé.

23. És azonnal megveré őt az Úrnak angyala, azért, hogy nem az Istennek adá a dicsőséget; és a férgektől megemésztetvén, meghala.

Képzeld ezt el, Isten angyala sújtotta őt, mert Istennek kiáltotta ki magát. Megpróbálta *megölni* a gyülekezet legfontosabb vezetőjét is. Tudjuk ki áll emögött, maga az *ördög*. És amikor azt kiáltják, hogy Isten ő maga, akkor betelt a pohár és Isten angyala *lesújtott*, és a férgek emésztették meg őt, mindenki szeme láttára.

A következő vezetőjük nem volt már olyan elszánt arra, hogy megölje a gyülekezet vezetőjét. De látod-e, ahhoz, hogy ítélet szálljon Cézárra, ahhoz kellett először, hogy egy ítélet szálljon a gyülekezetre, hogy megtörténhessen. *Először a gyülekezeten* volt az ítélet. Akkor tudott Isten foglalkozni a *vezetőkkel*, akik el akarták a gyülekezetet és a vezetőket törölni a színről.

A mi Istenünk egy *hatalmas erejű* Isten, és Ő képes arra, hogy *megformálja* ezt a világot. *Megrázza* ezt a világot a jeleivel, a csodáival, az ítéleteivel, és *bezárja a gonoszok száját*. Én szeretném látni a *növekedést* Isten erejéből a gyülekezetben is és a világban is. Egy igen jelentős mértékben való növekedést, egy *másik szintet*. És nincs mitől félnetek, mert Ő a ti *oltalmazótok*.

Az *istenkáromlóknak* kell félniük valamitől, az ítélettől. Mert tudjuk, hogy miként kell *imádkozni*, és egy hatalmas mindenható Isten fogja ezt megcselekedni a gyülekezeten *belül* és a gyülekezeten *kívül* valókkal.

Még egy utolsó igehely, itt is egy ítéletről van szó, Istennek az ítélete száll mindazokra a népekre, akik Izrael földjét akarják szétszítani, felosztani. A nemzetek mind ez alapján kapják majd az ítéletet és ez a következő Igében szerepel:

Joel 3/2 Egybegyűjtöm akkor mind a pogányokat, és levezetem őket a Josafát völgyébe, és perbe szállok ott velük, az én népemért, és örökségemért, az Izraelért, amelyet szétszórtak a pogányok közé, és megosztottak az én földemen; – mondja az Úr.

Miről szólnak most a hírek az újságban, a hírekben? Jeruzsálemet akarják *kettéosztani*, pont középen. Meg fog ez történni, az Antikrisztusnak lesz majd ez megengedve, hogy ezt megcselekedje. De az ő jövője, ami utána következik, nem túl fényes, mert élve fogják a tűznek tavába vetni. A pokolba nem is tud beutazni. Hálát adunk Istennek!

Nagy erejű tanítások jönnek majd még, az Úr adott nekem három-négy olyan Zsoltárt, amit olvassak el, és mind azoknak a *nemzeteknek az ítéletéről* szól, akik *nem hívják segítségül* az Úr nevét. Sokféle ítélet fog szállni a népre.

Dávid Zsoltárában lehet olvasni, hogy ő mindig imádkozik, mindig segítségül hívta az Úr nevét. Az Úr meg is segítette. Nem neked kell bosszút állni az ellenségeiden, az Úr azt mondja, hogy *enyém a bosszúállás, én megfizetek*. Te csak *járv szeretetben* az ellenségeiddel, te ne érintsd azt, a bosszúállás az enyém. Hallelúja.

Izgalmas idöket élünk így hét közben, hatalmas bizonyságok vannak, ki kellene jönni néhányatoknak és megnézni a közelben, ahol vagytok, és el tudtok jönni. Az elveszettek nagyon furcsák. Az Úr hűséges és igazságos, és meggyógyít benneteket, és megtisztít benneteket, ha megvalljátok a bűneiteket. Ámen!

Egy gyönyörű Ige van még számotokra, már az előbb is akartam mondani nektek, hogy a Szellem hozta a mai napon, és ezzel akartam kezdeni, de itt az alkalom végére is nagyon jó lesz.

Zsoltár 65/11 Megkoronázod az esztendőt jó voltoddal, és a Te nyomdokaidon kövérség fakad.

Hallelúja! Nem elhízottak leszünk, hanem *kövérek a kenetben*. Ez lesz a mi osztályrészünk, a bőség, a *kövérség az olajban*, a kenetben, a vastag, kövér kenetben. Ez egy gyönyörű igevers, és ez lesz a koronátok a jövő vasárnapig. Áldottak legyetek! El ne felejtétek, a Szellem bennetek minden percben *munkálja Isten akaratát*.

A jövő héten Romániában, Aradon is leszünk, és nagyon köszönjük Istennek, hogy *kiárad* ezeken a helyeken. Dicsőség Istennek! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu